

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувача ступеня доктора філософії **Тараненка Артема Сергійовича** 1997 року народження, громадянина України, освіта вища: у 2020 році Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна за спеціальністю «Менеджмент».

працює у ТОВ «Завод ТРАНСМАШ», м. Дніпро, виконав акредитовану освітньо-наукову програму «Менеджмент».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом ректора Українського державного університету науки і технологій Міністерства освіти і науки України, м. Дніпро, від 196к від 29.04.2026 року, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради -	ЧАРКІНОЇ Тетяни ЮРІЇВНИ, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри «Економіка та менеджмент» Українського державного університету науки і технологій, м. Дніпро;
Рецензентів -	ЗАДОЇ Вячеслава Олександровича, доктора економічних наук, доцента, доцента кафедри «Економіка та менеджмент» Українського державного університету науки і технологій, м. Дніпро; ПКУЛІНОЇ Олени Вікторівни, кандидата економічних наук, доцента, доцента кафедри фінансів, обліку та психології Українського державного університету науки і технологій, м. Дніпро;
Офіційних опонентів -	ДИКАНЬ Олени Володимирівни, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри менеджменту, публічного управління та HR-технологій Українського державного університету залізничного транспорту, м. Харків; ІВАНОВОЇ Марини Іллівни, доктора економічних наук, професора, професора кафедри менеджменту Національного технічного університету «Дніпровська політехніка», м. Дніпро.

на засіданні 22 червня 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 07 Управління та адміністрування

Артему ТАРАНЕНКУ

на підставі публічного захисту дисертації «Стратегічне управління економічним розвитком приватних промислових підприємств в умовах системних трансформацій економіки» за спеціальністю 073 Менеджмент.

Дисертацію виконано в Українському державному університеті науки і технологій, м. Дніпро, Міністерство освіти і науки України, м. Дніпро.

Науковий керівник: Лариса МАРЦЕНЮК, доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки та менеджменту Українського державного університету науки і технологій.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, який містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які вирішують важливу науково-практичну проблему розробки моделей та методичних підходів щодо удосконалення системи менеджменту персоналу підприємства на основі цифрової конвергенції.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у розробленні практичних рекомендацій щодо розробки та впровадження стратегій економічного розвитку приватних підприємств з урахуванням особливостей розвитку індустріальних підприємств в умовах відновлення індустріального потенціалу економіки України. Основні положення і результати дисертаційної роботи, які виносяться на захист і характеризують наукову новизну, полягають у наступному:

Вперше:

– розроблено методичний підхід до оцінювання результативності стратегії економічного розвитку приватного промислового підприємства, який виконується за дев'ятьма етапами та базується на багаторівневій системі інтегральних показників, нормуванні індикаторів, формуванні трьох узагальнених інтегральних показників та композитного інтегрального індексу для удосконалення моніторингу та адаптивного коригування стратегії, що базується на інтегрованій тріаді структурно-логічних моделей та забезпечує кількісне порівняння стратегічних альтернатив і підвищення обґрунтованості управлінських рішень;

Удосконалено:

– теоретико-методичні засади формування та функціонування організаційно-економічного механізму економічним розвитком приватних промислових підприємств, який, на відміну від існуючих, ґрунтується на інтеграції чотирьох блоків (аналітичного, цільового, управлінського та інструментального) у замкнений адаптивний цикл із зворотним зв'язком та сценарним підходом, орієнтований на баланс параметрів функціонування «ефективність-стійкість-розвиток», а також застосування багатофакторної системи інтегральних показників, інтеграцію цифрових рішень та інструментів ризик-менеджменту з врахуванням воєнно-кризових детермінант розвитку, забезпечення синергетичної взаємодії економічних, інноваційних і соціально-кадрових складових механізму, що підвищує обґрунтованість та прикладну придатність інструментарію стратегічного управління;

– організаційно-економічний інструментарій вибору оптимального проекту економічного розвитку приватного промислового підприємства, який, на відміну від існуючих, поєднує багатокритеріальне оцінювання альтернатив із формалізованою процедурою їх відбору та інтеграцією процесів ціле визначення, оцінювання і вибору у єдиному управлінському контурі, що базується на параметрах тріадної моделі «ефективність-стійкість-ризик» із урахуванням вагомості впливу інтегральних компонент на стратегічні орієнтири економічного розвитку виробничо-економічної системи, а також на матриці коефіцієнтів еластичності впливу факторів (виробничої спроможності, інноваційно-цифрового розвитку, стійкості та інтегрального ризику) на результуючі показники діяльності підприємства;

– концептуальні засади інструментарію стратегічного планування на основі структуризації його відповідно до класифікації типів інструментів, а також комплексного аналізу інтегрованого, адаптованого та інноваційного підходів, які поєднують економічні, екологічні та соціальні аспекти. На відміну від відомих підходів, запропоноване групування інструментів сприятиме підвищенню ефективності вибору методів управління, що, своєю чергою, дозволить приватним індустріальним підприємствам більш адаптивно реагувати на зміни зовнішнього середовища та забезпечувати сталий розвиток;

дістали подальшого розвитку:

– методико-прикладний підхід стратегічного управління економічним розвитком приватного промислового підприємства, який, на відміну від відомих, передбачає формування оптимального портфеля стратегічних проектів на основі інтегральних показників ефективності, ризику та ресурсних обмежень; поєднання

економіко-математичного моделювання з багатокритеріальним вибором альтернатив; використання критерію «ефективність–ризик–ресурсна забезпеченість» та аналізу чутливості, що забезпечує підтвердження адекватності моделі та її практичну придатність;

– понятійно-категоріальний апарат теорії стратегічного управління розвитком підприємств, який уточнено через авторське трактування «системи стратегічних цілей стійкості та резильєнтності як інтегрованої сукупності взаємоузгоджених цілей, критеріїв та індикаторів, що забезпечує оцінювання результативності розвитку підприємства з урахуванням його стійкості та здатності протидіяти ризикам і загрозам, розширюючи аналітичні можливості стратегічного управління приватними промисловими підприємствами;

– організаційно-методичні доміанти вибору стратегічних рішень економічного розвитку приватного промислового підприємства, які базуються на: інтеграції класифікації стратегічних рішень, оцінювання очікуваних результатів та багатокритеріального відбору альтернатив за параметрами «Result-Resilience-Resistance»; поєднанні процесів ціле визначення, вибору та оцінювання у єдиному управлінському контурі; розширенні критеріальної бази стратегічного вибору; формалізації процедури відбору проектів і апробації через міні-модель, що підвищує обґрунтованість управлінських рішень.

Практичне значення отриманих результатів. Науково-практичні результати дослідження пройшли апробацію і прийняті до впровадження у діяльність приватних індустриальних підприємств, органів місцевого самоврядування та вищих навчальних закладів, зокрема: класифікацію стратегічних факторів розвитку запроваджено в ТОВ «Завод Трансмаш» (акт впровадження від 9 квітня 2026 року); прикладні положення та практичні рекомендації щодо формування та реалізації організаційно-економічного механізму стратегічного управління економічним розвитком приватних промислових підприємств запроваджено в діяльності АТ «Дніпровський стрілочний завод» (акт впровадження № 02-80 від 10 квітня 2026 року); концептуальні засади інструментарію стратегічного планування запроваджені в діяльності ТОВ НВП «АТТРАНС» (акт впровадження від 8 квітня 2026 року); методичний підхід до оцінювання результативності стратегій економічного розвитку в діяльності АТ «Кременчуцький сталеливарний завод» (акт впровадження від 31 березня 2026 року); організаційно-економічного механізму стратегічного управління економічним розвитком приватних промислових підприємств замкненого формату запроваджено в діяльності ПАТ «Крюківській вагонобудівний завод» (акт впровадження № Б-11 від 30 березня 2026 року); науково-методичний підхід до формування системи стратегічних цілей, організаційно-економічний інструментарій вибору оптимальних проектів розвитку, систему реалізації та моніторингу результативності стратегії економічного розвитку, практичні рекомендації щодо впровадження організаційно-економічного механізму стратегічного управління в діяльності регіональної філії «Придніпровська залізниця» АТ «Укрзалізниця» (відгук про впровадження від 9 квітня 2026 року); окремі пропозиції дисертанта можуть використовуватися в законотворчій роботі Комітету Верховної Ради України з питань економічного розвитку (довідка про впровадження від 22 квітня 2026 року).

Теоретичні та практичні розробки, запропоновані в дисертації, використовуються в навчальному процесі Українського державного університету науки і технологій при викладанні дисциплін: «Антикризовий менеджмент», «Бізнес-аналітика», «Сталий розвиток» (Акт про впровадження результатів дисертаційного дослідження від 13.04.2026 р.).

Дисертація виконана державною мовою та оформлена згідно вимог, встановлених МОН. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Загальний обсяг роботи становить 240 сторінок, зокрема основний текст займає 191 сторінку. Дисертація містить 49 таблиць, 13 рисунків та 2 додатки. Список використаних джерел налічує 142 найменування.

За результатами дисертаційної роботи опубліковано 13 наукових праць, у тому числі 2 публікації – у наукових фахових виданнях України, 3 публікації – в наукових

журналах, що індексуються в міжнародних база Scopus або Web of science та 8 праць апробаційного характеру, а саме:

статті, що входять до переліку наукових фахових видань і включені до міжнародних наукометричних баз:

1. Марценюк Л.В., Тараненко А.С. Моделювання сталого розвитку приватних індустріальних підприємств. *Агросвіт*, № 6, 2025. С. 47-55. DOI: 10.32702/2306-6792.2025.6.47

<https://www.nayka.com.ua/index.php/agrosvit/article/view/5911/5970> (Особистий внесок: узагальнено основні характеристики інноваційної моделі розвитку).

2. Тараненко А.С., Капранова Л. Г., Метіль Т. К. Стратегія економічного розвитку підприємств залізничного машинобудування в умовах воєнної економіки. *Інвестиції: практика та досвід*. № 1. 2026. С. 153-160.

<https://www.nayka.com.ua/index.php/investplan/article/view/8661/8800>

DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2026.1.153> (Особистий внесок: розроблено економіко-математичну модель для кількісної оцінки можливих стратегічних варіантів розвитку підприємства).

статті, що включені до міжнародної наукометричної бази

Scopus або Web of science:

3. Lozhachevska O., Taranenko A., Raikovska I., Pleskach O., Kupchyshyna O., Shatskaya Z., Puzyryova P. Financial strategy of management for marketing and communication design in smart economy conditions // *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*. 2023. Vol. 45, No. 4. P. 314–333. DOI: 10.15544/mts.2023.32. (Особистий внесок: проведено дослідження впливу факторів розумної економіки на рівень прибутковості підприємств).

4. Bobyl, V., Matushevych, O., Dron, M., & Taranenko, A. (2024). The concept of forming a system of change management in the domain of railroad passenger transportation in Ukraine under the conditions of war. *Eastern-European Journal of Enterprise Technologies*, 1(13 (127), 14–21. DOI: <https://doi.org/10.15587/1729-4061.2024.297067>

(Особистий внесок: розроблено схему формування стратегії організації комплексу дій в рамках управління змінами у сфері залізничних пасажирських перевезень в умовах воєнного часу).

5. Dimitrova, T.; Komandrovskaya, V.; Marinov, M.; Taranenko, A. Strategic Innovative Management and Sustainable Development of Industrial Enterprises. *Economics Ecology Socium* 2025, 9, 77-89. DOI: 10.61954/2616-7107/2025.9.1-7 (Особистий внесок: розроблено модель «відкритих Інновацій», яка може бути застосована для приватних індустріальних підприємств).

тези доповідей і матеріали науково-практичних конференцій:

1. Марценюк Л.В., Тараненко А.С. Особливості функціонування залізничного транспорту в умовах воєнного стану в Україні. Інтеграція теорії у практику: проблеми, пошуки, перспективи: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Чернігів, 04 листопада 2022 р.) / гол. ред. О. М Тогочинський; Академія Державної пенітенціарної служби. Чернігів: Академія ДПтС, 2022. 522с. С.43-46. (Особистий внесок: узагальнено перспективи розвитку залізничного транспорту в контексті євроінтеграції).

2. А. Тараненко, Л. Марценюк. Напрями стратегічного управління інноваційним розвитком. Управління проектами. Перспективи розвитку проектного та нейроменеджменту, інформаційних технологій управління, технологій створення та використання об'єктів права інтелектуальної власності, трансфер технологій : зб. наук. пр. VII Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (27–28 берез. 2025 р.) / за ред. В. О. Петренка, В. М. Молоканової, П. Г. Перерви, Г. К. Дорожка ; УДУНТ, УКРНЕТ, НДІВ НАПрН України. Електрон. вид. Дніпро : УДУНТ, 2025. 1153 с. С.648-653. (Особистий внесок: окреслено напрями інноваційного розвитку підприємств).

3. А. Тараненко, Л. Марценюк. Інноваційний розвиток промислових підприємств. Актуальні проблеми та тренди розвитку систем управління в сучасних умовах [Текст] : матеріали Міжнародної науково-практичної конференції, 26 березня 2025 р. / за заг. ред. Ю. Пройдака. Укр. держ. ун-т науки і технологій. Дніпро, 2025. 255

с. С.149-151. <https://diit.ust.edu.ua/documents/files/uploads/materialy-konferencziyi-26.03.2025-udunt-.pdf> (Особистий внесок: запропоновано напрями стратегічного управління інноваційного розвитку підприємств).

4. Тараненко А. С. Формування ефективних стратегій менеджменту для приватного промислового підприємства в цифрову епоху. *IV Міжнародна науково-практична конференція «International experience in scientific research»*. 20-22 листопада 2025 року, Чикаго, США. С. 739-745.

<https://sci-conf.com.ua/iv-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-international-experience-in-scientific-research-20-22-11-2025-chikago-ssha-arhiv/>

5. Тараненко А. С. Особливості вибору стратегій розвитку промислових підприємств України з урахуванням ресурсних обмежень та технологічних викликів. *IV Міжнародна науково-практична конференція «Science and education: synergy of innovation»*. 24-26 листопада 2025 року. Берлін, Німеччина. С.577-581. <https://sci-conf.com.ua/iv-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-science-and-education-synergy-of-innovation-24-26-11-2025-berlin-nimechchina-arhiv/>

6. Тараненко А.С. Оптимізація управлінських стратегій промислових підприємств України в умовах воєнної та економічної нестабільності. *The 12th International scientific and practical conference «Global trends in science and education» (December 15-17, 2025) SPC «Sci-conf.com.ua», Kyiv, Ukraine. 2025. 1490 p. С. 1244-1249.* <chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcgclefindmkaj/https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2025/12/GLOBAL-TRENDS-IN-SCIENCE-AND-EDUCATION-15-17.12.25.pdf>

7. Тараненко А. С. Економічна ефективність гнучких стратегій управління промисловим підприємством в умовах воєнних ризиків. *Фінансово-економічні механізми розвитку підприємництва: теоретичний та практичний аспекти: Збірник матеріалів VI Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених (27 листопада 2025 р.). Дніпро: УДУНТ, 2025. 181 с. С. 127-130.*

8. Л. Марценюк, А. Тараненко. Моделі економічного розвитку приватних індустріальних підприємств. Розвиток економічних систем в умовах глобалізації : збірник тез доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції (Україна, м. Харків, 20-22 листопада 2025 р.). [Електронний ресурс]. Харків : ХНУ імені В.Н. Каразіна, 2025. 673 с. С. 379-380. (Особистий внесок: окреслено переваги та недоліки моделей економічного розвитку підприємства).

Апробація результатів дисертації. Основні положення і результати дослідження пройшли апробацію на 8 Міжнародних науково-практичних конференціях: Інтеграція теорії у практику: проблеми, пошуки, перспективи (Чернігів, 2022); Перспективи розвитку проєктного та нейроменеджменту, інформаційних технологій управління, технологій створення та використання об'єктів права інтелектуальної власності, трансфер технологій (Дніпро, 2025); Актуальні проблеми та тренди розвитку систем управління в сучасних умовах (Дніпро, 2025); International experience in scientific research (Чикаго, США, 2025); Science and education: synergy of innovation (Берлін, Німеччина, 2025); *Global trends in science and education (Київ, 2025)*; *Фінансово-економічні механізми розвитку підприємництва: теоретичний та практичний аспекти (Дніпро, 2025)*; Розвиток економічних систем в умовах глобалізації (Харків, 2025).

У дискусії взяли участь голова, рецензент та офіційні опоненти:

ЧАРКІНА Тетяна Юріївна, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри «Економіка та менеджмент» Українського державного університету науки і технологій (голова разової спеціалізованої вченої ради) відмітила належний науковий рівень дисертаційного дослідження та дала позитивну оцінку отриманим результатам, які вирішили важливу науково-практичну проблему щодо розробки та впровадження стратегій економічного розвитку приватних підприємств з урахуванням особливостей розвитку індустріальних підприємств в умовах відновлення індустріального потенціалу економіки України.

ЗАДОЯ Вячеслав Александрович, доктор економічних наук, доцент, доцент кафедри «Економіка та менеджмент» Українського державного університету науки і

технологій, (рецензент), підкресливши важливість отриманих результатів для сучасних промислових підприємств, зауважив:

1. На с. 18 у формулюванні об'єкта та предмета дослідження вжито термін «приватні індустріальні підприємства», тоді як у назві дисертації та більшості подальших положень використано поняття «приватні промислові підприємства». Крім того, у цьому ж фрагменті в описі методів дослідження назву базового підприємства подано як АТ «Дніпропетровський стрілочний завод», тоді як далі в роботі використовується назва АТ «Дніпровський стрілочний завод». Доцільно уніфікувати термінологію та найменування підприємства по всьому тексту дисертації.

2. На с. 130 у табл. 2.24 наведено систему показників стратегічного розвитку АТ «Дніпровський стрілочний завод» із зазначенням позначень, одиниць виміру та джерел даних. На наш погляд, у таблиці не наведено цільових або порогових значень показників, що дещо ускладнює практичну інтерпретацію результатів оцінювання. Доцільно було б додати орієнтовні шкали, цільові діапазони або граничні значення для ключових показників.

3. На с. 37-38 у рис. 1.4 та рис. 1.5 показано динаміку витрат на розробку інноваційних індустріальних продуктів і кількість упровадженої інноваційної продукції промисловими підприємствами. Разом з тим не наведено узагальнюючого показника віддачі від інноваційних витрат або короткого пояснення причин розриву між збільшенням витрат та результатами впровадження інновацій. Доцільно було б додати коефіцієнт результативності інноваційних витрат або відповідний коментар.

4. На с. 86 у табл. 2.4 запропоновано узагальнену структуру моделі стійкості для підприємств України, яка охоплює структурну, операційну, фінансову, технологічну, організаційну, логістичну та кадрову складові. На нашу думку, таблиця не показує, якими саме індикаторами вимірюється досягнення кожної складової та які підрозділи підприємства мають відповідати за її забезпечення.

5. На с. 107 у табл. 2.12 запропоновано матрицю сили взаємного впливу стратегічних факторів за шкалою 0-3 бали. Певної конкретизації потребує порядок присвоєння балів: чи оцінки отримано експертним шляхом, чи на основі статистичних зв'язків, а також як забезпечувалася узгодженість таких оцінок.

6. На с. 33 у рис. 1.2 представлено етапи моделі «Technology Roadmapping», яка в тексті розглядається як інструмент планування та координації розвитку технологій відповідно до стратегічних цілей підприємства. На наш погляд, доцільно було б чіткіше показати, як ця модель адаптується саме до приватних промислових підприємств в умовах воєнно-кризових ризиків, зокрема через додавання етапу оцінювання ресурсної доступності, безпекових обмежень і ризиків впровадження.

ПКУЛІНА Олена Вікторівна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри фінансів, обліку та психології Українського державного університету науки і технологій (рецензент), наголосивши на актуальності розроблених здобувачем наукового ступеню практичних рекомендацій для сучасних промислових підприємств, зауважила:

1. На с. 39 у рис. 1.6 представлено критерії вибору моделі економічного розвитку, а в подальшому тексті розкрито ресурсне забезпечення, фінансову віддачу, екологічні норми, адаптивність і ризикованість моделі. Разом з тим у самому рисунку, на наш погляд, доцільно було б візуально розмежувати критерії вибору моделі та обмежувальні умови її реалізації, оскільки ресурсні, безпекові, інституційні та ринкові обмеження мають різну управлінську природу.

2. На с. 73 у табл. 1.12 систематизовано інструментарій стратегічного планування за економічними, екологічними, соціальними та гібридними орієнтирами. На нашу думку, таблиця була б практичнішою, якби автор додав прив'язку кожного інструменту до конкретних етапів стратегічного планування - аналіз середовища, формування цілей, вибір стратегічних альтернатив, реалізація та контроль.

3. На с. 82 у табл. 2.1 та на с. 83 у табл. 2.2 використано дані щодо прямих матеріальних втрат інфраструктури та промислового сектору станом на початок 2024 р., тоді як дисертація подана у 2026 р. З огляду на динамічність воєнно-кризових умов,

доцільно було б пояснити, чому не використано більш актуалізовані оцінки за 2025 р. або не зазначено обмеження щодо доступності таких даних.

4. На с. 87 у табл. 2.6 структурні характеристики бізнес-середовища України подано через обмежену кількість агрегованих показників, зокрема частку МСП, зайнятість у МСП, частку доданої вартості та домінуючі сектори. Таке узагальнення не повною мірою відображає специфіку саме приватних промислових підприємств, зокрема за галузями, регіонами, технологічним рівнем та розміром підприємств.

5. На с. 88 у табл. 2.7 наведено ознаки переходу підприємств України до моделей розвитку «Індустрія 4.0 / 5.0». Разом з тим ознаки Індустрії 5.0 розкрито досить стисло - через людиноцентричність, інтелектуальні екосистеми, роль працівника як креативного інтегратора та конкуренцію за інноваційною цінністю. Доцільно було б доповнити таблицю критеріями безпеки праці, персоналізованого виробництва, екологічної відповідальності та циркулярності.

6. На с. 177 у табл. 3.7 представлено структурно-логічну модель реалізації та оцінювання результативності стратегії економічного розвитку ППП. Разом з тим у моделі не конкретизовано періодичність моніторингу та відповідальних виконавців за кожним рівнем - цільовим, рівнем рішень, реалізації, оцінювання та коригування.

ДИКАНЬ Олена Володимирівна, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту, публічного управління та HR-технологій Українського державного університету залізничного транспорту (офіційний опонент), позитивно оцінивши дисертаційне дослідження, яке можна визначити як завершену наукову працю високого наукового рівня зауважила, що деякі положення мають дискусійний характер:

1. В таблиці 1.11 окреслено основні кроки та напрямки інноваційного підходу до створення стратегії сталого розвитку приватного індустріального підприємства. На наш погляд, запропонований підхід до формування стратегії сталого розвитку характеризується цілісністю та послідовністю. Разом з тим, певні напрями мають узагальнений характер, що обумовлює доцільність їх подальшої конкретизації, зокрема щодо використання цифрових технологій, методів оцінки результативності та врахування можливих ризиків.

2. Представлена в таблиці 2.3 система факторно-наслідкових детермінант є логічною та відображає ключові виклики розвитку промислових підприємств України. Водночас доцільним видається її розширення за рахунок врахування інституційних, технологічних, логістичних та екологічних факторів, що дозволило б більш комплексно охарактеризувати сучасні умови трансформації та підвищити аналітичну глибину дослідження.

3. Запропонована матриця стратегічних ризиків конкурентної промислових приватних підприємств України (таблиця 2.9) є логічно структурованою та практично орієнтованою. Разом з тим, доцільним видається доповнення її методичним обґрунтуванням оцінок (зокрема, визначенням показників або шкал для характеристик «ослаблена», «нерівномірною» тощо), що дозволило б посилити об'єктивність отриманих висновків.

4. На рисунку 2.4 представлена Стратегічна карта розвитку АТ «Дніпровський стрілочний завод» в умовах воєнної економіки, яка в цілому має цілісний характер та демонструє системне бачення розвитку підприємства. Водночас доцільним є уточнення методичних підходів до формалізації окремих елементів, зокрема інтегральної функції розвитку та економіко-математичної моделі, що сприятиме підвищенню обґрунтованості отриманих результатів.

ІВАНОВА Марина Іллівна, доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» (офіційний опонент), висловивши загальне позитивне враження від дисертаційної роботи та відмітивши високий рівень наукової компетентності автора та його спроможності вирішувати складні науково-практичні завдання, вказала на деякі аспекти, які потребують уточнення, подальших досліджень та розвитку, зокрема:

1. В підпункті 1.1.1. «Сталий розвиток підприємства як концепція економічного зростання» автор слушно окреслив основні напрями сталого розвитку, з урахуванням

яких повинно працювати сучасне промислове підприємство, разом з тим, на наш погляд, робота істотно виграла б, якщо здобувач доповнив цей підпункт аналізом можливих напрямів запровадження безбар'єрності на підприємствах.

2. Перелік ключових чинників, що впливають на ефективність стратегічного управління інноваційним розвитком (таблиця 1.2) потребує додаткового уточнення та систематизації, зокрема доцільно згрупувати їх за відповідними рівнями (внутрішні та зовнішні) або функціональними блоками, що підвищить аналітичну цінність дослідження; водночас слід зазначити, що наведений підхід є дещо обмеженим, оскільки зосереджується переважно на внутрішньо організаційних аспектах і недостатньо враховує вплив зовнішнього середовища, зокрема ринкових умов, конкурентного тиску, інституційного та регуляторного контексту, які є важливими для забезпечення результативності інноваційної діяльності.

3. В таблиці 3.1 доволі змістовно окреслено систему стратегічних цілей «resilience-resistance», критеріальних показників та індикаторів результативності розвитку підприємств промислового профілю. Разом з тим, окремі її складові потребують уточнення та розширення з урахуванням сучасного підходу *resilience-resistance*. Зокрема, у частині розвитку інноваційно-цифрового потенціалу варто було розширити критеріальний показник через включення оцінки ефективності інноваційної діяльності (зокрема, рентабельності інновацій та часу їх комерціалізації), оскільки наявні індикатори переважно характеризують ресурсне забезпечення, а не результативність.

4. Запропонований автором організаційно-економічний інструментарій вибору оптимального проекту розвитку приватних промислових підприємств є загалом науково обґрунтованим та відповідає сучасним підходам до багатокритеріального прийняття рішень. Водночас певного уточнення потребує опис процедурної складової моделі, зокрема щодо конкретизації підходів до визначення вагомості впливу стратегічних орієнтирів (*result, resilience, resistance*) та механізму їх практичної оцінки. Крім того, доцільно більш детально розкрити порядок інтеграції показників економічної ефективності, рівня ризику та стратегічної релевантності в єдину систему оцінювання, що дозволило б підвищити прозорість і відтворюваність запропонованого підходу та посилити його прикладну цінність.

5. Ключові слова дисертаційного дослідження доцільно було б уточнити та частково розширити з метою більш повного відображення його концептуальної основи, зокрема шляхом включення узагальнених термінів, що відображають наскрізні положення роботи. У цьому контексті варто розглянути можливість використання інтегральних категорій, які узгоджуються з авторською логікою дослідження (зокрема, «ефективність-ризик-ресурсна забезпеченість» або їх англійський еквівалент «*result-resilience-resistance*»), що сприятиме підвищенню концептуальної узгодженості ключових слів із основним змістом дисертації та її теоретико-методологічною базою.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради;

«Проти» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує Тараненку Артему Сергійовичу ступінь доктора філософії з галузі знань 07 «Управління та адміністрування» за спеціальністю 073 «Менеджмент».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої вченої ради

Тетяна ЧАРКІНА

Учений секретар

Тетяна РАДКЕВИЧ

